

[Arbejdsministeren]

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende foran sp. 13002, var sålydende:

Til *indenrigsministeren* (16/7 86) af:

Agerschou (SF):

»Er det i overensstemmelse med gældende lovgivning, at en kommune ikke giver gravide kvinder mulighed for hjemmefødsler, men beder de pågældende kvinder om selv at skaffe en jordemoder?«

Supplerende svar (19/8 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Frederiksberg kommune har i anledning af spørgsmålet oplyst, at man til de kvinder, der ønsker at føde hjemme, anviser en kvalificeret praktiserende jordemoder til at bistå under fødslen. Aftalen om bistand og det hermed forbundne honorar indgås mellem hospitalsdirektoratet og den pågældende jordemoder.

Såfremt en gravid kvinde ønsker at få anvist fødselshjælp fra en bestemt jordemoder, som den pågældende selv måtte have henvendt sig til, imødekommer hospitalsdirektoratet normalt et sådant ønske og indgår aftale med den pågældende jordemoder herom. Frederiksberg hospitalsdirektorat finder ikke, at kvinder har et lovhjemlet krav på at få stillet en hvilken som helst jordemoder til rådighed som bistand ved hjemmefødsel helt uden hensyntagen til den pågældende jordemoders honorarkrav. Ved det i Politiken den 15. juli 1986 refererede tilfælde beløb jordemoderens honorarkrav for fødselsbistand m.v. sig til 20.000 kr.

I henhold til lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp har kvinder ret til vederlagsfri jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet. Lovens krav må anses for opfyldt, når vedkommende sygehuskommune anviser en kvalificeret praktiserende jordemoder til at bistå ved fødslen. Dette gælder også, selv om den pågældende jordemoder er anvist efter den gravide kvindes eget ønske. Den gravide har imidlertid ikke krav på at få anvist en bestemt jordemoder efter eget valg. Sygehuskommunen kan således afvise den gravides ønske om bistand fra en bestemt jordemoder og i stedet anviser en anden kvalificeret jordemoder.

Ad spm. nr. S 1586

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende foran sp. 13133, var sålydende:

Til *indenrigsministeren* (11/8 86) af:

Poulsgaard (FP):

»Mener ministeren, at det er korrekt, at byrådsmedlemmer, der selv har forretning i kvarteret, deltager i afgørelsen om, at gader skal være såkaldte gågader?«

Supplerende svar (24/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgik det, at spørgsmålet vedrørte en konkret sag fra Hjørring Kommune, og i min foreløbige besvarelse af 20. august 1986 oplyste jeg, at jeg havde bedt Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt om at se på sagen og orientere mig om resultatet af rådets overvejelser.

Tilsynsrådet har behandlet sagen på sit møde den 31. oktober 1986.

Det fremgår af Tilsynsrådets udtalelse, at Hjørring Byråd traf beslutning om, at der i perioden ca. 15. juni til ca. 1. september 1986 skulle gennemføres et forsøg med gågader i midtbyen.

Tilsynsrådet har videre oplyst, at et medlem af byrådet ejer og driver en damekonfektionsforretning i det område, der har været omfattet af gågadeforsøget, og er medejer af en anden damekonfektionsforretning, der drives fra lejede lokaler beliggende i samme område. Byrådsmedlemmets broder driver en forretning med damelingeri i lejede lokaler, der ligeledes ligger inden for gågadeområdet.

Det er i øvrigt oplyst, at forsøgsområdet har omfattet størstedelen af de attraktive butiksområder i byen, og at tre af byrådsmedlemmets fire vigtigste konkurrenter var beliggende i gågadeområdet.

Det er Tilsynsrådets opfattelse, at det i den konkrete sag er vanskeligt at vurdere, hvilke fordele og ulemper der er forbundet med gågadeordningen for de forretningsdrivende henholdsvis inden for og uden for gågadeområdet. Tilsynsrådet finder, at der på grund af sagens generelle karakter næppe vil være grundlag for at antage, at byrådsmedlemmet har været inhabil ved behandlingen af den omhandlede sag.